

Bankováčik

Občasník Reedukačného centra KOŠICE
Ročník XIX   Číslo 1

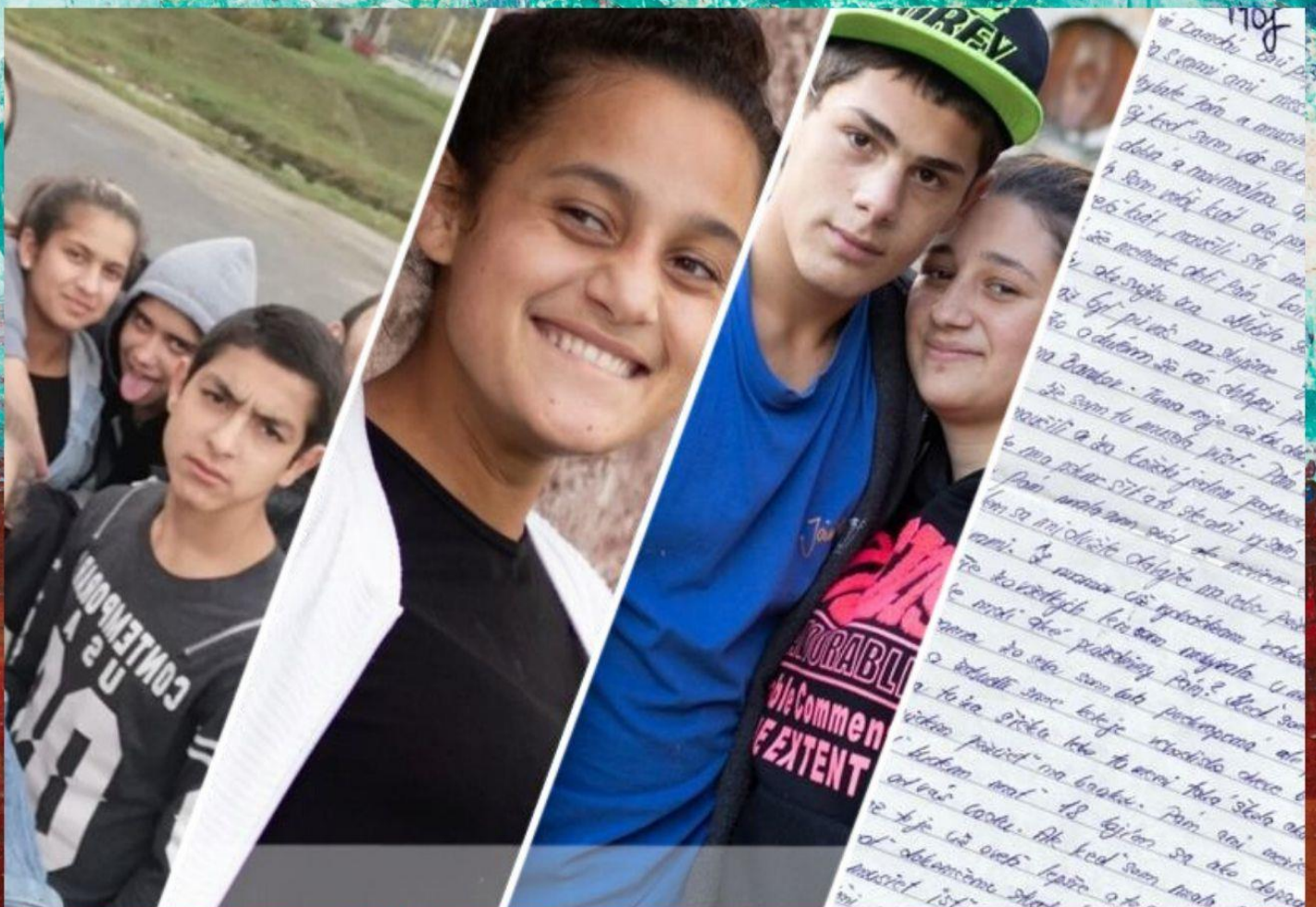
Návraty k letným
prázdninám

Ako sme si žili v škole

Bankovácka liga

Reprezentujeme a
seba prezentujeme

Niečo o mne, o nás

september - november 2019

Na úvod

Každý deň sa niečo končí a niečo nové začína. Tento školský rok priniesol do života na Bankove niekoľko noviniek a jednou z nich je aj zmena šéfredaktorky Bankováčika, ktorou budem ja. Nemám z toho obavy, lebo už som to niekedy „pradávnosť“ robila a povzbudzuje ma aj presvedčenie, že ma v tom nenecháte samú. Šéfredaktorka sa síce zmenila, no redaktori ostávajú tí istí – VY. Máte v sebe veľa tvorivého potenciálu, ktorý vám náš časopis umožní dať najavo najrôznejšími spôsobmi – príbehmi, rozprávaním o zážitkoch, kresbami, básňami, rozhovormi, anketami ... Samozrejme, akýkoľvek nápad na niečo nové, čo by mohlo zaujať čitateľov, je vítaný. Bankováčik je priestorom aj pre tých, ktorí majú a chcú čosi povedať. Čosi, čo ich trápi, teší a čo si nechcú nechať len pre seba.

Toto číslo Bankováčika prináša „návraty k letným prázdninám“, ktoré boli pre mnohých z vás plné vzrušujúcich zážitkov. Na konci prázdnin a počas prvých troch mesiacov školského roka prišlo medzi nás 23 detí, ktoré sa vám predstavujú na niekoľkých stranách v rubrike „Niečo o mne“. Dozviete sa, čo všetko sa udialo v škole („Ako sme si žili v škole“), vo výchove sa hlavne športovalo a súťažilo, preto „Bankovácka liga“ má samostatnú časť. Tí najšikovnejší nás reprezentujú mimo RC. Ako? To sa dozviete v rubrike „Reprezentujeme a seba prezentujeme“. Čo sa dozviete v rubrike „Z každého rožku trošku“ je vyjadrené v jej názve.

Zo skúsenosti viem, že časopis je zaujímavý pre deti aj dospelých, lebo pri jeho čítaní zistíme, že máme na čo s úsmevom aj hrdosťou spomínať. Aby bol náš časopis plný spomienok a zážitkov, je potrebné dať ich na papier. Preto by som chcela poprosiť všetkých dospelých, aby deťom pri písaní pomáhali (Vanesa, Monča a Jančo pomoc určite nepotrebujú ... zvládajú to perfektne) a príbehy našich detí zvečnili aj bleskom fotoaparátu. Veľká vďaka.

Prvé číslo Bankováčika sa k vám dostáva v decembri, ďalšie dve „prídu“ v marci a v máji (uzávierka vždy posledný deň predchádzajúceho mesiaca). Jeho plná verzia bude zverejňovaná na nástenke. Každý, kto ho bude chcieť „vlastniť“ (schovávať pod vankúš, nechať si na pamiatku, odniesť domov ...), môže si jeho plnofarebný alebo čiernobiely výtlačok objednať a zakúpiť za symbolickú cenu 1 € alebo 0,50 € u šéfredaktorky.

Janka Špernogová

P.S. Od septembra sme toho na Bankove zažili tak veľa, že sa ani všetko „nezmestilo“ do tohto čísla. Ak si niekto z vás nenájde svoj príspevok, hľadajte ho v nasledujúcom čísle.

Návraty k letným prázdninám

Prázdniny

ja som prázdniny strávila v Sasky. ktorej som pomáhala, počívala, veľmi som bola rada že by som doma. lebo som mohla vydiť kamarátky a hlavne rodinu. ktorí mám najviac na svete veľmi rada. chcela som s kamarátkami na kupatiska, a tiež sme každý deň chodili posilovať. Bolo my veľmi dobré. z prázdnin som sa vrátila 1.9.2019. na čas. prišla som do novej skupiny. ~~sa~~ ktorej sa mám celkom dobre. z dievčatami vychádzam dobre a moja najlepšia kamarátka je Monika Gíňová. myslím si že monika je z dievčat asi najrozumnejšie. má ten istý cieľ čo ja ist čo najskôr sa domov spolu si robíme dobré hodnotenie. chceme chodiť na vychádzky. a tiež chceme ukázať vychovávateľom aj učiteľom. že sme sa polepsili a nepatríme k tým ktorí majú zlé správanie. ani hodnotenie Banek nám veľa dáť. na začiatku sme mali prišerné správanie ale teraz keď nás vychovávateľia a učiteľia poučili sme slušnejšie a správame sa tak ~~o~~ ako by sa dievčatá mali správať. preto nie len ja by som mala ďakovať všetkým vychovávateľom a učiteľom ale všetci tí ktorí sa tiež polepsili a čo patrí vám všetkým naše všetky chď ďakujem. tak isto aj upratovacie že sa nás stará a upratuje nám oddelenie. kuráťom. zato že nám varia výborné jedlo. spraste všetkým. dospelým. este raz ďakujem. Banek bude prvá nezabuditeľom.

Unea Bkovi

Letný tábor „Mlynky - Biele Vody 2019“

Písal sa pondelok 15. júl 2019 a my sme sa v ten deň vybrali do hôr. No, treba povedať, že to neboli len také hory, bol to čistý raj a ešte k tomu Slovenský. Nevedeli sme, čo nás tam čaká, aj keď sme čosi tušili. Dostať sa tam bola ozaj námaha, no i zábava. Bolo nás 11. Pani Janka, pán Miško, ktorého na druhý týždeň vystriedal pán Ivan, pán Joško, Sandra, Joško, Martin, Erik, Ľudo, Tomáš a dvaja chlapci z Bačkova – Nikolas a Francesco. O týždeň pribudol aj ďalší chlapec z Bačkova – Milan, lebo bol na úteku, no chytili ho. Najprv sme šli MHDéčkom na stanicu a odtiaľ rýchlikom do Margecian. Tam sme museli skoro 2 hodiny čakať na ďalší rýchlik do Mlyniak, no prišiel iba taký smiešny motorový vlak. V Margecianoch sme sa ale pobavili. Náš nový člen, Francesco, sa v rámci odpočinku, resp. desiatovej pauzy, trocha pováľal po zemi, zahadzoval a potom zbieral svoju desiatu, no nakoniec ju zjedol. Potom sme už nastúpili na „rýchlik“ a odišli konečne do Mlyniak.

Ubytovanie sme boli na jednom poschodí a celé oddelenie sme mali pre seba. Normálne sme robili rajóny, upratovali izby, mali sme režim dňa, večierku. Prvý deň sme si povybalovali veci, dohodli sme si čas stravovania a šli sme sa prejsť a poobzerať po okolí. Bolo tam naozaj prekrásne, voda len kúsok cez kopec, kde sme sa mohli kúpať, no najlepšie bolo, že tam nebolo veľa ľudí. Hneď na druhý deň sme sa vybrali na túru, na Geravy. Nebola to až taká náročná trasa, pár rebríkov, no stále do kopca. A klobúk dolu pred Martinom, ktorý ju dal aj s jednou rukou. Aj keď o to väčšiu starosť s jeho istením mal pán Miško. Nedal to iba Francesco, ktorý si udrel koleno už cestou k rebríkom a tak sa radšej vrátil. Po obede sme konečne šli vyskúšať, aká je voda v neďalekom jazere. A že bola fajná, troška chladná, ale fantastická. Podobné dni sme

mali aj ďalšie, iba túry boli stále náročnejšie. Na také bez rebríkov chodil aj Francesco a v pohode to dával. Dal dokonca aj cestu do Dobšinskej ľadovej jaskyne, celú jaskyňu a potom aj po okolí. Spolu zhruba 17 kilometrov. A to už je na neho čo povedať. Pán Dandár zbral schopnejších chlapcov do Sokolej doliny, no tí šli už hneď ráno a vrátili sa až na večer. Vraj tam bolo krásne, rebríky, mostíky a veľa šliapania, no za odmenu sme im urobili opekačku,

špekačky, klobásky i živánsku. Takýto bol prvý týždeň a už sme očakávali pána Ivana, ktorý vystriedal pána Miška. S jeho odchodom skončili náročné túry a niektorí si teda riadne vydýchli. Pán Ivan priniesol so sebou veľa rôznych vecí, nových hier i množstvo nápadov. Hneď sme sa učili strieľať z luku, čo najviac bavilo Tomáša, strieľať z praku, čo bavilo Joška, i hrať lacrosse, čo teda mimoriadne bavilo Erika a najmä pani Janku. Medzitým ponáľahoval laná, aby sme sa mohli učiť po nich liezť a sľúbil deťom odmenu, ktorú postupne zvyšoval, ak dokážu preliezť až po určitý bod. Škoda, že sa to nikomu nepodarilo. Takéto zábavné hry a súťaže sme mali skoro až do konca výletu, no príchodom Milana z úteku sa nám skomplikovali možnosti ako aj narušila atmosféra. Milan chcel ujsť a spolu s ním aj niektorí ďalší, a tak sme museli zaviesť nie veľmi populárne opatrenia, obmedzenia pobytu vonku a posledný deň sme vonku neboli vôbec. Niektorí boli dosť nahnevaní, pretože sa nemohli kúpať kvôli druhým.

Aj napriek nešťastnému koncu celého výletu, ktorý sa niesol v znamení úteku, to bol fajn tábor. Okrem turistiky a netradičných hier sme hrali aj bežné hry, ako futbal, síce s tenisovou loptičkou, ale paráda, nohejbal, kde sa najviac vyhrali pán Ivan s pani Jankou, mali sme aj celodenné hry a celkom zaujímavé. Jedna z nich bola hra na anjelov. Každý z nás si určil táborové meno –

napríklad Jašter, Davaj, Het, Ilipulli, Záchranár, či Grizzly, tie sme si potom každý večer vylosovali, a o ľudí, ktorých mená sme si vytiahli, sme sa museli celý nasledujúci deň starať, boli sme ich anjeli. No najlepšie tak, aby o nás nevedeli, že sme ich anjeli, to znamená, že sme sa vlastne museli starať o všetkých, aby to bolo nenápadné. Na druhý večer sme potom hádali, kto komu vlastne robil anjela. Niektorí boli pre mňa sklamaním, pretože ak si vytiahli meno niekoho, koho nechceli, dali to patrične najavo a ešte to aj okomentovali, že tomu on robí anjela nebude, no niektorí boli príjemným prekvapením a brali a starali sa o všetkých, aj o tých, ktorých nikto nechcel. Na záver výletu sme si všetci prevzali táborové diplomy, každý za čo si zaslúžil, takže niektorí dostali aj viac, a odmeny v podobe sladkostí.

Okrem tradičných i netradičných aktivít, náročnej i menej náročnej turistiky, zväčša priaznivej, no niekedy menej priaznivej atmosféry, musím oceniť nádherné prostredie, ktoré nás tam obklopovalo, príjemných kolegov v domácom zariadení, no najviac fantasticky chutné jedlo, ktoré nám tam varili. Škoda len, že ho bolo väčšinou tak málo, že sme museli niekoľkokrát opekať a tak zapíňať poloprázdne brušká. Nevadí, veď väčšinou to bolo večer a vždy sme to doplnili super pomazánkami každé ráno.

Jožko Klasovský

Letný tábor v Mlynkách

Na tábor sme šli len tie deti, ktoré tu cez letné prázdniny ostali. Na začiatku tábora sme mali jeden týždeň turistiky (samozrejme, vymyslel to pán Dandár). Napriek všetkému, dalo sa to zvládnuť. Boli sme v Dobšinskej ľadovej jaskyni, na rebríkoch. Tie ďalšie túry si už nepamätám ako sa volali. Chodili sme aj k vode a pán Dandár poniektorých učil plávať vo veľkej vode. Vo voľnom čase sme hrávali ping-pong a karty, večer sme pozerali filmy o Ježišovi. Jedného dňa som si šla opýtať od pani Petričovej Bibliu. Sama som nevedela, čo to do mňa vošlo. Čítala som asi 20 minút. Ostala som prekvapená, čo sa to dialo, keď Ježiša ukrižovali. Plakala som.

Nikdy nezabudnem na hru „Anjel“. Každý sme si vylosovali meno jedného účastníka tábora, ale nikomu sme nemohli prezradiť, koho meno sme si vytiahli. Našou úlohou bolo byť anjelom tomu, koho meno sme si vylosovali. Stačilo mu s niečím pomôcť, objať ho alebo sa s ním len porozprávať. Ale pozor! Museli sme to robiť tak, aby ten dotyčný neprišiel na to, kto je jeho anjelom. Hru sme hrali niekoľkokrát, večer sme hodnotili prácu anjelov.

Sandra Žigová

» » » » » » » » » » Moje prázdniny « « « « « « « « « «

Mojím najkrajším zážitkom z prázdnin bolo, že sme sa chodili kúpať na kúpalisko v Banskej Bystrici. Bolo pekné teplé počasie, veľa som plával a stretol som sa s kamarátom, ktorého som nevidel 3 roky.

Najhorším zážitkom bolo, keď som sa dozvedel, že idem na Bankov. Najviac som sa bál, že mi bude chýbať rodina a že nebudem môcť na Bankove fajčiť. Trošku ma potešilo, že ide so mnou aj Števo Záslav. Števo je môj kamarát, poznáme sa už dlho a som rád, že keď mi bude smutno, tak mi asi Števo pomôže.

Patrik Polhoš

Letné prázdniny som mala pekné. Pomáhala som mamke, oboch rodičov som poslúchala. S malým bratom som chodila na prechádzky, s ním som sa cítila veľmi dobre. Dúfam, že aj jemu bolo so mnou dobre. Vždy, keď som niekam išla počas prázdnin, opýtala som sa obidvoch rodičov. Vonku ma pustili len vtedy, ak som si to zaslúžila. Samozrejme mi vždy povedali, kedy mám prísť. Ak som prišla neskôr, ďalší raz ma nepustili. Priznám sa, utiekla som im 7-krát. Dostala som trest - zobrali mi mobil. Myslím si, že som mala vynikajúce prázdniny.

Monika Giňová

Letné prázdniny

Prázdniny som prezila aj dobre aj zle. keď som išla domov mala som ušborný pocit veľmi šťastná som bola že idem domov Na začiatku prázdnin bolo všetko dobre vedela som sa z bankov porozprávať chodila som vonku s kamarátmi okamžite som chodila som domov načas a potom som utiekla s domu a na zastávke som sa stretla s jedným chlapcom a tak mi zmotat hlavu že vôbec som nechodila domov iba problém som si preňho spravila a veľmi som toho sklama za babku a dedka zbytočne problém som si urobila lebo ten chlapec ma obťažal a urobil problém, a vykaštal sa namiar všetko čo som tútovala že som ho v živote stretla a prišla som na to že som sa z nym nemala dať vôbec do kop, bohužiaľ spravila som chybu potom som chodila na čiravu sa kopať s kamarátami cestu na bankov som mala zlo aj zly pocit som mala lebo na bankov s prázdnin ma donesku polícia veľmi som mala zly pocit aj na súdeť my bolo zle lebo som si uvedomila že som sklama za babku a dedka a to teraz veľmi túžim. Bola som na bankove dva týždne a som utiekla so sánkami 26.8.2019 lebo na bankove som to nezvládala lebo ja som bola zruknutá doma a zle sa mi zvikalo na bankove tak som ušla lebo my chybali všetky blisky nemohla som vydržať na bankove.

Evelína Benamová

Niečo o mne

Mám 15 rokov, bývam na Luniku 9. Na Bankove som preto, lebo sociálna kurátorka to tak chcela. Chýba mi mama a súrodenci. Už som si trošku zvykol. Tešil som sa, keď mi prišli na návštevu. Teším sa tiež, že si tu môžem sporiť z vreckového a že tu až tak dlho nebudem, lebo budeme mať prázdniny.

Mám 14 rokov, pochádzam z Jarovnic. Na Bankov som sa dostal kvôli škole, lebo som do nej nechodil a flákal som sa. Prvé dni na Bankove som

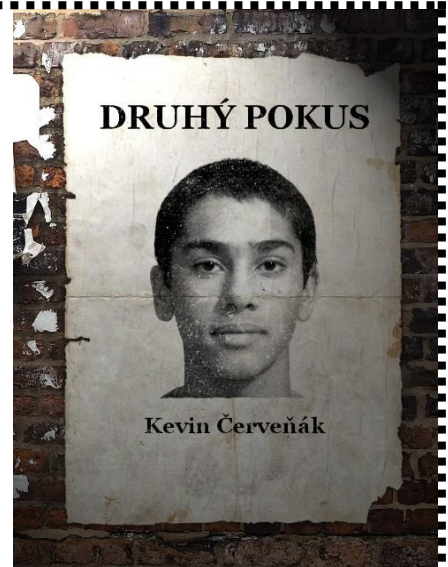
bol nervózny, ale časom som si zvykol a mám z toho ponaučenie.

Mám 13 rokov, pochádzam z B.B. Na Bankov som prišiel kvôli tomu, že som nechodil do školy. Keď

som sem prišiel, zvládol som to celkom dobre. Po troch dňoch som si ako-tak zvykol. Mojim najlepším kamarátom je zatiaľ Martin B. Baví ma tu ping-pong, florbal a vybíjaná.

Bývam v Jarovniciach. Keď som bol doma, nechodil som do školy, fetoval som, s rodičmi som trávil málo času. Túlal som sa po dedine s kamarátmi, mal som frajerku. Fajčil som, niekedy som pil, robil som dosť zlé veci, ale nikdy som nekradol. Som dobrý v športe, viem hrať ping-pong, futbal, volejbal, nohejbal, vybíjanú. Tiež som dobrý v matematike, v učení vôbec a vo florbale. Môj najväčší problém je fetovanie, škola a partia. V RC ma baví všetko okrem rajónov (ale aj tak ich robím bez reptania). Na druhých nemám rád, keď sa pretvarujú, keď sa chcú byť s mladšími, keď sa hádajú a predvádzajú. Moje ciele: v tomto školskom roku ani raz neujdem, nebudem mať mimoriadku a najhoršie hodnotenie budem mať priemer.

Prázdniny

No tak, já som sa ma prázdniny
mala dobre.. Právda som oca a mamku.
Pomohala som aj mame na príklad:
variť, uprávať, piecť koláči. Ja som
sa mala dobre na prázdniny.

Chodievala som aj na diškotekách
bola som tak každý deň skoro spať
na la som naviech kamarátov!
Chodievala som aj zbraťom aj
na prechádzky do lesa abo la na in
aj!

No tak, že moje prázdniny byly
ynikajúce včasťne, nikdy na nich
me za bud neim...!

Príchod na Bankov z Prázdnin.

No tak, ja som sa vraťala načas
a le som potom išla domov
pretože mi moc chýbala moja
rodina mo pričiam sa že aj moj
brat... išla som s takou strachovou
išťo sme páni. Petričovej ale
priznám sa, ľutujem to aj tu to va la
som, na vteku ale je to iš za nani
No tak z mojej strany je to všetko!

M. podhradom

Marika G.ová

Prázdninové fotonoviny

Výstava masiek z celého sveta.

... a na kopci ti postavím veľkú chyžu
... a dáme im mená Dežko, Julka a Ferko

Pani! Solia sa palacinky?

Pratraktor aj s prašoférom a
praautomechanikom.

7 letných prázdnin. Som sa neurčila
pretože som stratila prukužku a som sa
nemohla do dostať volali sme na Banku.
Ďe prídcom pondelok prišla som pondelok
a som nechcela prísť bola som už
v košíkoch strila som si tašku a prišla
naspät domou na letné prázdniny som
sa veľmi tešila ~~moju~~ nevedela čo som
robiť prišla som domou všetci ma
čakala objali ma upila som si 169 2 krát
za celé prázdniny letné chodila som
na deňnu s mojimi sestrami.

po ~~našom~~ MESTE sme chodila, bola
som veľmi rada že HOŽEM by s mojou
rodinou. ktoru mám rada, a najkrajši
zaži, tak bol ten keď som.

Robila BRANDY s mojou mamou v kuchyni
a čo sa my najviac ~~pačilo~~ pačilo že som
mohla spať dokedy som chcela, a
teras. si čílem. zlepšit hodnotenie lebo
ja mám stále teším sa na kamošenie
a na moju sestru. ~~ktorá~~ ktorá tu ma
prísť, ja sa viem správať u mám dobre
správanie na prázdniny som mala veľa zážitky
ale stále mala som pani Ivanke že som
~~ne~~ neprišla ospravedlnujem sa jej.
čílem všetko zlepšit aby som
mohla ísť domou na stalo v júni

Kludia Makulová

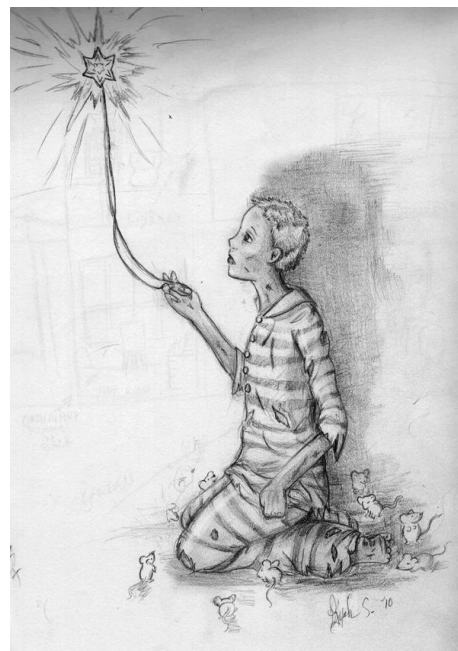
Ako sme si žili v škole

Holokaust

Na základnej škole sme mali prednášku na tému holokaust. Mali sme ju počas druhej a tretej vyučovacej hodiny, kde sme boli všetci žiaci spolu. Pán Budziňák nám ukázal prezentáciu, rôzne obrázky, fotky a videá z koncentračných táborov. Dozvedeli sme sa veľa zaujímavých informácií, ktoré boli pútavé, ale aj veľmi smutné a plné hrôzy. Napríklad, že počas holokaustu zomrelo okolo 16 miliónov ľudí. A v koncentračných táboroch zomrelo približne 6 miliónov Židov a Rómov. Brali ich z domovov a klamali im, že idú za lepšou prácou. Bolo to fakt strašné a neveriteľné. Všetkých žiakov to zaujímalo a viacerí sa zapojili aj do rozhovoru. Preto by som chcela poďakovať pánovi Budziňákovi za celú prednášku.

Vanesa Pušková

Účelové cvičenia žiakov základnej školy

Celá základná škola sme išli na účelové cvičenia, ktoré boli na Alpinke. Všetci sme tam išli s radosťou, pretože sme nemuseli sedieť pol dňa len v triedach. Keď sme došli na Alpinku, tak niektorí chlapci s pánom Budziňákom išli na drevo a pán Borov s Radom, Alešom a Igorom pripravovali ohnisko na opekanie špekáčikov, pretože bolo veľmi zničené. Pán Kišiday založil oheň a potom sme si všetci opekali, nie len špekáčiky, ale aj cibuľu či chlieb. Neskôr sme šli na ihrisko, kde chlapci hrali futbal, niektorí si hádzali na basketbalový kôš spoločne s pani Butorovou a pánom Budziňákom, ďalší sa kolembali na hojdačkách. Bolo nám tam proste fajn - srandovali sme, rozprávali sme sa a urobili sme si aj nejaké spoločné fotky. Nakoniec sme sa všetci vrátili na Bankov a boli sme radostní a šťastní, že máme za sebou veľmi pekný deň s našimi triednymi učiteľmi. A za to patrí všetkým učiteľom veľké

ĎAKUJEM.

Evelína Banomová
a Martin
Billy

Niečo o mne

Števo Záslav

Mám 12 rokov a bývam v Banskej Bystrici. Dni pred príchodom na Bankov som mal krásne. S kamarátmi sme hrávali futbal, fajčili sme a občas sme aj pili, keď sme nešli do školy. Samozrejme som pomáhal aj doma, chodil som s mladším bratom na prechádzky. To, že mám prísť na Bankov, som sa dozvedel od učiteľky, kurátorky aj od mamy. Takže som presne vedel kam idem. Prvý týždeň na Bankove bol zlý, bol som smutný, cítil som sa ako v base. Našťastie som si už zvykol. Mojm problémom je záškoláctvo a to, že som tu v RC. Baví ma tu škola, na mojej škole ma bavila telesná a matematika. Som dobrý v športe a parkúre. Na druhých mi vadí, keď fetujú. V tomto školskom roku určite chcem dokončiť 5. ročník.

Mám 15 rokov, som z Torysy. Na Bankove som sa ocitol kvôli škole a dobre sa mi tu darí. Mám

tu viacerých kamarátov. Prvé dni som prežíval trochu ťažšie, teraz sa to už dá. Snažím sa s každým vychádzať. Páči sa mi tu, ale nie až tak, že by som tu chcel zostať.

Narodila som sa v Prešove, mám 14 rokov, štyroch bratov a dve sestry. Doma som sa nesprávala dobre, nechodila som do školy. Moje správanie ma teraz mrzí. Keď som prišla na Bankov, bola som veľmi smutná. Teraz je to už lepšie. Mám tu kamarátky a kamarátov. Chcem sa tu zmeniť k lepšiemu. Keď pôjdem domov, už budem chodiť do školy.

Mám 15 rokov. Doma som bol často unavený a nervózny, keď mi nadávali a keď babka na všetkých kričala. Môj problém je, že som bitkár a doma som aj kradol. Rád kreslím, v škole ma baví slovenský jazyk, literatúra a chémia. Na druhých nemám rád, keď sa správajú ako hlupáci. V RC sa mi páči to, že všade sú kvety. Mojm cieľom je mať lepšie známky v škole, naučiť sa poriadne písať, čítať, počítať.

Ľuboš DUDA

Bývam v Sabinove, mám 15 rokov. Som tu kvôli škole a darí sa mi tu dobre. Kým som bol doma, chodil som s otcom na dovolenky. Najviac sme chodili do Švajčiarska. Raz prišla sociálka k nám, povedala mojej mamke, že pôjdem na Bankov. Mamka mi to povedala a mne sa chcelo plakať. Môj prvý týždeň na Bankove nebol veľmi dobrý. Necítil som sa dobre, každý deň som plakal. Po týždni som si zvykol. Aj keď už mám kamarátov, stále myslím na svoju rodinu a uvedomil som si, že som robil mame problémy. Už sa tu cítim celkom dobre.

Deň €ura

24. septembra si pravidelne pripomíname Deň eura. Euro je naše platidlo, bez ktorého si už náš bežný život nedokážeme predstaviť. Na besede, ktorú sme mali v tento deň, sa niektorí žiaci rozpamätali aj na peniaze, ktoré sme používali pred zavedením eura a dokonca niektorí si pamätali, že 1€ bolo 30 slovenských korún. Popri zaujímavom rozprávaní si žiaci vytvorili mapu eurozóny, kde je možné platiť jednotnou menou EURO. So žiakmi ôsmeho a deviatego ročníka sme zároveň vytvorili nástenku vystavenú pred zborovňou.

Pani Majorošová

Prvá celoústavňá komunita v tomto školskom roku

Prvú komunitu tohto školského roka viedol Aleš – tváril sa dôležite a celkom mu to pristalo. Dozvedeli sme sa, že dievčatám z jednotky sa v septembri nie príliš darilo správať sa ako sa patrí, ale zato veľa vyšivali, tkali, aj nohejbal na turnaji bavili a vôbec to nevzdali. Chlapci z dvojky dlho nešli na dvor, lebo je to skupina nováčikov. Život v tretej skupine bol pestrý a príjemný – chlapci veľa športovali aj na výlete už boli. Spokojná bola aj pani Dáška. Piata skupina vznikla 17. septembra a chlapci až 6 dní potom išli prvýkrát na dvor. Šťastím boli bez seba. V šestke bolo dobre aj zle – niektorí sa zabudli načas vrátiť z prázdnin, chalani boli

veľmi úspešní v nohejbale.

Za školu najviac povedal pán zástupca – žiakov bolo málo, dva týždne sa učilo v dvoch triedach, správanie detí dobré. Aj noví žiaci si už zvykli na to, že u nás sa záškoláčiť nedá a do školy sa musia pripravovať každú deň.

Naj, naj, naj ...

Najlepšie správanie – chalani z trojky.

Najčistejšie oddelenie – 6. výchovná skupina.

Najčistotnejší žiaci – Karol Sivák a Juraj Berezňák z izby 1/3.

Najlepšia skupina za september 2019 – **3. výchovná skupina.**

Najlepší žiaci – Patrik, Rado a „superstar“ sa stal a od pána riaditeľa hodinky dostal :

Program si pripravili chlapci zo 6. skupiny – zaspievali, zahrali a k tomu „kým boli, kto sú a kam smerujú“ povedali:

*Keď pršalo, mrholilo, dieťaťko sa narodilo.
Mamička a ocko milí, dieťaťku sa potešili.
Zavolali zakrátko:
„Pod’te že k nám tetky, babky, strýkovia a susedia,
bašavel sa začína.“*

*Hneď sa zbehli všetci z okolia, pozdraviť maľučké
batol’a.*

*Do kola si posadali, dieťaťku sa radovali.
Priniesli mu rôzne dary – košiel’ôčky, periny aj
gitaru z cudziny.*

Bašavel bol jak sa patrí.

*Triezvy nebol nikto z nich, vinšovali roky, dni.
„Ústočká má ako vráta, bude spevák ako tata.*

*Na gitare bude hrať, všetkých vôkol zabávať.“
Roky rýchlo plynuli, chlapča rástlo až nadišiel
školský čas.*

*Taška ťažká, cesta dlhá ... chlapcovi sa vždy zdala –
namáhavá, únavná.*

*Učenie ho nebavilo, v škole vždy všetko nudilo.
Začal chodiť s kamarátmi za školu ... pofajčiť si,
niečo čorknúť, vystrojiť, poriadne sa zabaviť.*

*No dlho sa netešili, neplechy ich dolapili.
Zasadla si súdna rada a odklepla: „Na Bankov.“*

*Odviezli ich do er-céčka, pobledli im všetkým líčka.
Kde ideme? Ojojó! Na Bankove zaplakali: „Mamo!“*

*Domov sa pýtali, všetko dobré sľubovali.
Nepomohol tu im nik, iba zmeniť životík.
Začali sa učiť, pracovať aj športovať, na nudu už
nebol čas.*

*Večer sladko zaspávali, o dievčatách vždy snívali.
Dneska majú svoje plány.
Čo však bude, nevie nik, ani majster záhradník.
Tak im trimce všetci palce, nech sa držia na tej
trase, plnej zdaru, radosti.*

*By robili všetkým radosť, ako v ranej mladosti.
Janka Manduláková*

Ďakujeme, pán Budziňák ...

Náš triedny, pán Budziňák, pripravil pre svojich žiakov odmenovú akciu, pretože sa nám v septembri všetkým v triede dobre darilo. Zaslúžil si ju každý z nás za dobré správanie a dobré hodnotenia zo školy. Počas troch hodín vyučovania sme sa neučili, ale pozerali film, pili kapučíno, jedli veľa sladkostí a tiež veľmi veľa slaného – čipsy, pukance ...

Pozerali sme film Pobrežná hliadka – bola tak fakt veľmi dobrá komédia – všetci sme sa vkuse smiali. Bolo nám

tam suprovo. Naša trieda sa máme veľmi radi aj napriek tomu, že sa niekedy pohádame – vždy sa vieme udobriť. Sme radi, že máme pána Budziňáka za triedneho učiteľa, nie preto, že nás odmeňuje, ale hlavne preto, že sa k nám správa milo, vždy sa s nami rozpráva, keď nás niečo trápi a chce, aby sme sa čo najskôr všetci dostali domov.

Vanesa Pušková

Majstrovstvá RC v atletike 2019

Na súťaži sme sa zúčastnili všetci žiaci základnej školy. Preteky mal na starosti pán Borov, pričom mu pomáhali aj ostatní učitelia. Skôr, ako sme začali športovať, mal príhovor pán riaditeľ – poprial nám všetko dobré, veľa športových úspechov a hlavne bez zranenia a útekov. Ako prvé sme začali behať my dievčatá šprint na 100 m, po nás už potom išli chlapci. Ďalšou disciplínou bol vrh guľou. My dievčatá sme vrhali guľou, ktorá vážila 3 kg a chlapci 5-kilovou guľou. Po skončení tejto súťaže sme sa presunuli na skok do diaľky. A ako poslednú disciplínu sme mali beh na 800 m. Tento beh sme začali bežať všetci spoločne – chlapci aj dievčatá. Počas športovania sa darilo všetkým, niektorým viac, iným troška menej. Aj napriek tomu, že každý chcel vyhrať, všetci sme sa medzi sebou povzbudzovali: dievčatá ↔ chlapci, mladší ↔ starší – to bolo to najkrajšie. Mali sme radosť zo seba aj z druhých. Ďakujeme!!!

Vanesa Pušková

Chcela by som pochváliť Vanesu, pretože som si myslela, že ma nechá v pretekoch samú. Aj keď sa jej v skoku nedarilo, nevdala to. Je to môj človek. "Vanesa, ďakujem ti."

Monika Giňová

Celkové výsledky atletiky:

CHLAPCI	DIEVČATÁ
ŠPRINT NA 100 M	
1. miesto: Igor ČERVENĀK	1. miesto: Monika GIŇOVÁ
2. miesto: Rado KALEJA	2. miesto: Vanesa PUŠKOVÁ
3. miesto: Jano BERKY	3. miesto: Sandra ŽIGOVÁ
VRH GUĽOU	
1. miesto: Igor ČERVENĀK	1. miesto: Monika GIŇOVÁ
2. miesto: Jano BERKY	2. miesto: Vanesa PUŠKOVÁ
3. miesto: Rado KALEJA	3. miesto: Evelína BANOMOVÁ
SKOK DO DIAĽKY	
1. miesto: Igor ČERVENĀK	1. miesto: Monika GIŇOVÁ
2. miesto: Rado KALEJA	2. miesto: Sandra ŽIGOVÁ
3. miesto: Ľuboš DUDA	3. miesto: Evelína BANOMOVÁ
BEH NA 800 M	
1. miesto: Igor ČERVENĀK	1. miesto: Monika GIŇOVÁ
2. miesto: Rado KALEJA	2. miesto: Vanesa PUŠKOVÁ
3. miesto: Martin BILLÝ	3. miesto: Evelína BANOMOVÁ

Halloweenská párty

Žiaci 6.A triedy mali odmenovú akciu „Halloweenská párty“. Na párty „prileteli“: Marcela D., Patrik P., Peter H. a pani Majorošová. Sebastián bol práve na úteku, tak prišiel o pekný zážitok. Deň pred akciou sme si vyzdobili triedu - nad hlavami nám lietali strašidlá a z nástenky sa vysmievala striga na metle. Počas akcie sme si pozreli

film Ukradnutý Halloween, pochutnávali sme si na popcornu, čipsoch, piškótach s nutelou a popíjali pepsi-colu. Na začiatku akcie mala pani triedna učiteľka prípitok a privítala nás na našej prvej odmenovej akcii. Urobili sme si niekoľko pekných fotiek. Všetkým sa nám akcia páčila a dúfame, že sa to ešte bude opakovať.

Žiaci 6.A triedy

Niečo o mne

Kde bolo, tam bolo mesto Trebišov. A v tom meste žil tinedžer Marek, do školy nechodil, cigaretky potáhoval a pivkom zapíjal. Kamarátov mal on veľa, všetky cestičky a uličky v meste „vymetal“, aj tie, o ktorých nikto nikdy nepočul. Žil si ako pán, pokiaľ ho jeho hriechy nedobehli. A preto radu do života chce všetkým dať: poza školu sa chodiť neoplatí, rodičov ako sväté slovo počúvať sa vypláca. Teraz je tu s nami na Bankove, kamarátov zrazu niet, už ani Trebišov z okna nevidieť. V živote urobil zopár chýb, ale kto sa nikdy nepotkol? Teraz už vie, ako sa bude správať, aby svojim blízkym už nikdy neublížil. Urobí všetko, čo je v jeho silách, aby mu život druhú šancu dal (keď bude treba, donesie aj modré z neba).

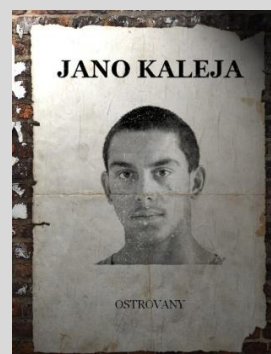
Mám 14 rokov, pochádzam z Rožňavy. Teraz som v RC Bankov. Kým som prišiel do ústavu, flákal som sa s kamarátmi poza školu, s rodinou som trávil málo času. S kamarátmi som kradol, teraz som kvôli tomu v ústave. Som dobrý vo futbale, basketbale a ping-pongu. Môj najväčší problém je, že som zlodej. Ale už nebudem. V ústave ma baví škola, najradšej mám matiku. Rád sa rozprávam s ľuďmi. U niektorých ľudí mi vadí ich povaha. Do konca pobytu nikdy neujdem.

Bývam v Košiciach. Mám 16 rokov. Rád hrám ping-pong a nohejbal, v čom som aj veľmi dobrý. Baví ma tiež futbal. Keď som bol doma, vystrájal som, bol som aj na brigáde.

Na druhých mi vadí, že sa do mňa starajú.

Mám 15 rokov. Rád hrám futbal a rád som s kamarátmi. Tiež rád pracujem. Som dobrý v ping-pongu. Doma som pomáhal mame s nakupovaním.

Volám sa Mário Giňa, mám 13 rokov, som zo Svinie. Som tu preto, lebo som trošku nechodil do školy a keď som v nej bol, tak s kamoškami sme cez prestávky fetovali (fľašku som mal pri sebe). Doma som športoval, chodil na turnaje, bol na FB, ale aj mame pomáhal - nosil som vodu, rúbal drevo. Vynikám vo futbale a nohejbale. U druhých mi vadí predvádzanie a chválenkárstvo. Mojm cieľom na Bankove je športovať a vyhrávať a ísť na športové hry.

Októbrová celoústavná komunita

Celoústavnú komunitu viedol Juraj Berezňák. Všetkých privítal a oboznámil s programom. Prvým bodom programu bolo vyhodnotenie jednotlivých výchovných skupín za mesiac október.

Dievčenskú skupinu zhodnotila Vanesa Pušková a pani vychovávateľka Ivanka, ktorá uviedla, že skupina je rozdelená na dva tábory – na dievčatá, ktoré chcú pracovať, a na tie, ktorým sa v rámci výchovy pracovať nechce. Spomenuté boli hlavne Sandra Žigová a Evelína Banomová, ktoré sa dopustili úteku a mimoriadnej udalosti – tetovania. Úteku sa dopustila aj Marcela Duždová.

V druhej výchovnej skupine boli sklamaním dvaja chlapci - Martin Billý a Sebastián Šarkózy, ktorí sa dopustili úteku.

Pán Ivan Malic prejavil radosť z toho, že chlapci v tretej skupine pochopili, že rozumné správanie vedie k víkendom zameraným na výlety a športové podujatia.

V piatej výchovnej skupine Štefan Záslav a pán vychovávateľ František Rendoš napomenuli Karola Ikriho kvôli šikanovaniu.

S chlapcami zo 6. výchovnej skupiny bola vyslovená primeraná spokojnosť.

Pán Jožko celkovo zhodnotil všetky výchovné skupiny, ktoré sa v tomto mesiaci držali na priemernej úrovni, češť výnimkám, ktorí v správaní dosiahli veľmi dobré výsledky. Chlapci a dievčatá sa počas mesiaca nedopustili takmer žiadnych vážnych priestupkov, až na žiakov spomenutých pri hodnotení jednotlivých skupín. Najlepšou skupinou po zrátaní správania, čistoty a poriadku, zapájania sa a aktívnej účasti na ústavných akciách, útekov, mimoriadnych udalostí a škodových záznamov sa stala **3. výchovná skupina**,

najčistejšie mali v šestke, najlepšie upratujú K. Červeňák, Š. Záslav, P. Horvát, R. Zajac, **K. Sivák, J. Berezňák, E.**

Kukurica. Medzi tých žiakov, ktorí by svojim správaním mohli byť pre ostatných príkladom, patrí K. Sivák, M. Šidelka, V. Pušková a najúspešnejší žiak . . . . . :

Z hodnotenia triednych učiteľov sme sa dozvedeli, že celkovo sa triedam v rámci vyučovania darilo, žiaci si udržiavajú poriadok, na nástenkách je aktuálna výzdoba.

Na záver sme sa všetci príjemne zabavili na kultúrnom programe venovanom úcte k starším, v ktorom účinkovali žiaci VIII.A a IX.A triedy.

Michal Jenčík

Návšteva bábkového divadla

Literatúra je pre niekoho zaujímavý predmet a pre iného je to nuda a zbytočnosť. Každá trieda má svoje tematické plány, ktoré je potrebné splniť. Predmety nie sú len na písanie, čítanie a učenie sa, ale aj na príjemne strávené chvíle pri spoznávaní nepoznaného. Piaty a šiesty ročník má vo svojich plánoch divadlo, divadelné predstavenie, marionety a maňušky. Ak chcem žiakov naučiť jednotlivé pojmy, je dobré, aby to názorne videli.

Kontaktovala som pani z bábkového divadla, či môžeme prísť na predstavenie. Dostala som kladnú odpoveď a vzdelávacia akcia bola na svete. Predstavenia sa nemohli zúčastniť noví žiaci 5. a 6. ročníka a žiak po úteku. Do divadla teda išli piatáci, šiestaci, náhradníci zo sedmičky, pani Majorošová a ja.

Predstavenie bolo o láske mladého princa Aucassina ku krásnej Nicolette, ktorú princov otec vykúpil od saracénskych otrokárov a priviezol ju na svoj hrad vo Francúzsku. Rodičia ich láske nepriali, prekážal im nejasný pôvod (otrokárka) i odlišná viera a rasa. Rodičia obom mladým ľuďom kládli rôzne prekážky, ale Aucassin a Nicoletta ich prekonávali, spoločne víťazili a užívali si svoju lásku.

Inscenácia získala Cenu za umelecké majstrovstvo na Medzináromom festivale bábkových divadiel INTERLÁĽKA 2013 v Užhorode (Ukrajina). Zaujímavosťou bolo, že celý príbeh (50 minút) odohrali piati herci, ktorí používali maňušky (prstové bábky), marionetové bábky (bábka, ktorá je ovládaná zhora nitkami) a masky. Myslím si, že herci svojou bezprostrednosťou a láskou k divadlu dokázali zaujať a pobaviť nielen žiakov, ale aj dospelých.

Predstavenie sa nám natoľko páčilo, že som hneď na 10. decembra objednala 10 lístkov na predstavenie Z. Glowacki: *O psovi, ktorý hľadal odvahu.* Katarína Butorová

Obsah predstavenia

z pohľadu Moniky Giňovej

Začiatok bol zvláštny, pretože zhasli všetky svetlá. Osvetlené bolo pódium, na ktorom bolo ešte menšie pódium. Celé predstavenie hrali dve ženy a traja chlapi. Keď bola Nicoletta malá, ukradli ju piráti a predali do otroctva. Ako slúžka spoznala princa Aucassiana, obaja sa hneď do seba zaľúbili. Princovi rodičia nechceli, aby sa ich milovaný syn oženil so slúžkou. Nakoniec sa kráľ s kráľovnou dohodli, že ak sa Aucassian chce oženiť so slúžkou, musí splniť ich želanie. Princovi dali za úlohu, aby porazil rytiera, ktorý chcel dobiť ich hrad. Aucassian súhlasil a vybral sa za rytierom. Medzitým však kráľovskí rodičia odniesli Nicolettu do hradnej veže, kde ju uväznili. Verili, že keď sa ich syn vráti a Nicolettu neuvidí, zabudne na ňu a ožení sa s ozajstnou princeznou. Aucassian v čestnom súboji zvíťazil a rytiera priniesol k otcovi ako svojho väzňa.

Návšteva základnej umeleckej školy

Do ZUŠ sme išli s radosťou a všetci sme boli zvedaví, čo nás tam čaká. Cestovali sme autobusom, električkou a trošku sme išli pešo po Hlavnej ulici. Na vrátnici nás už čakala sestra pani Majorošovej, ktorá nám všetko ukázala. V prvej triede nám porozprávala o gitare, vypočuli sme si jedného žiaka, ktorý nám zahral peknú skladbu. Bol s nami aj Emil Kukurica, ktorý sám zahral na gitare a zaspieval. Pani učiteľka ho pochválila. V druhej triede nás už čakala iná pani učiteľka, ktorá učí hru na akordeón. Poznala som ju už z minulého roka. Najviac som sa na to tešila ja, pretože ma pani učiteľka naučila nové vianočné koledy,

napísala mi akordy a ukázala, ako by som ich mala hrať. Pochválila ma, že je dobré, že viem hrať z nôt, len by som mala viac cvičiť, aby som to nezabudla. V ďalšej triede sme sa dozvedeli niečo nové o bicích nástrojoch. Mladý pán učiteľ nám ukázal niekoľko hudobných štýlov a najviac sa nám páčil REP. Chlapci, Patrik a Emil, si to chceli aj vyskúšať, ale zistili, že to vôbec nie je jednoduché. Ďalej sme si vypočuli zvuk zobcovej a priečnej flauty. Nakoniec sme sa vrátili do prvej triedy, kde už bolo dievčatko, ktoré sa učilo hrať na husliach. Vôbec nemalo trému a zahralo nám peknú skladbu, s ktorou pôjde na súťaž do Prahy. Na záver nám spolu s pani učiteľkou zahrali dve vianočné koledy.

Atmosféra celej návštevy bola výborná, pre nás všetkých to bol nádherný výlet a pani Majorošovej patrí veľké *ďakujem*.

Evelína a ostatní žiaci: Emil, Angelika, Patrik, Peter a Dominik

Celoústavná komunita v novembri

Komunitu viedla Vanesa Pušková. Asi mala trému, lebo ani program v úvode nepovedala a hneď o dievčenskej skupine referovala ... že sa im opäť veľmi nedarilo, že sa ale budú snažiť, aby cez prázdniny tu ani jedno dievča neostalo. Pani Ivanka ich v tom podporila a na nedostatky upozornila - sledovať skôr seba ako chyby druhých a správať sa priateľsky. René Makula z dvojky povedal, že chlapci sa za posledný mesiac veľa nového naučili, pochválil tých, ktorým sa im najviac darilo, napomenul tých, čo na dobré mravy zabúdajú. Pani Daška Hancinová chlapcov chválila, ocenila, vyjadrila uznanie za trpezlivosť, tolerantnosť a aktivitu. Aleš Horvát zlého slova o „svojich“ nepovedal, pani Dáša Sedláková poukázala na nedostatky v čistote izieb a verbálnu agresiu chlapcov pri kritike. Števo Záslav sa ponáhľal, skoro nič nepovedal, pani Janka Petričová vyzdvihla správanie chlapcov počas návštevy plavárne (bola na nich hrdá). Juraj Berezňák napomenul dvoch chlapcov za mimoriadku, pochválil všetkých za úspechy v športe, Emila a Karola aj za dlhodobé dobré správanie.

Pán vedúci, Jožko, iba chválil:

- ✚ za dlhodobu dobré správanie Juraja Berezňáka
- ✚ za čistotu a poriadok 6. výchovnú skupinu, najviac Rada Zajaca, ktorý úplne najlepšie upratuje z celého Bankova
- ✚ za výborné výsledky v správaní chlapcov 3. výchovnej skupiny, osobitne Jana Berkyho, Rada Kaleju, ale aj iným sa darilo: Marekovi Kotucovi, Renému Makulovi, Samovi Šarinovi, Radovi Zajacovi . . . . . *no úplne najviac :*

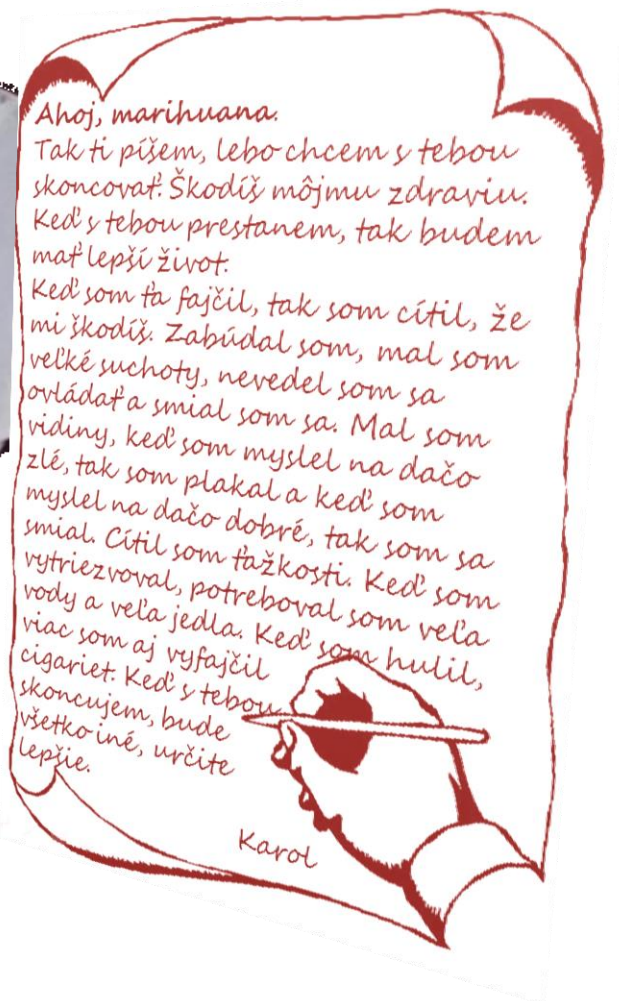
Pán zástupca Brindák spomenul žiakov, ktorým pri štvrtročnej klasifikácii bolo udelené pokarhanie riaditeľom školy. Dvomi žiakmi, *Jurajovi Berezňákovi* a *Karolovi Sivákovi*, pán riaditeľ udelil pochvalu za reprezentáciu na Olympiáde ľudských práv.

Pani Majorošová v novembri fungovala v triede ako policajt, príjemne ju žiaci prekvapili počas návštevy ZUŠ v meste, kedy sa správali vzorne. V sedmičke sa zlepšili vzťahy medzi žiakmi, ôsmaci a deviataci majú problém počas prestávok, sú aktívni, samostatní, pracovití a zodpovední. Pán Budziňák pochválil žiakov za reprezentáciu RC v stolnom tenise. Pani Butorová ocenila žiakov, že exkurzia v knižnici mala očakávaný výsledok – decká začali čítať knihy! Pán Jenčík vyhodnotil ako *najkrajšiu triedu piateho ročníka* (zatiaľ sa iná pekná v škole nenašla). Pani majsterky chválili učňov za včasný návrat z jesenných prázdnin, za aktivitu na praxi, napomenuli tých, ktorí majú občas problémy v správaní (Martin Ficzu, Karol Sivák).

Program „Nikdy neber drogy“, príbeh o chlapcovi – alkoholikovi, ktorý s pitím prestal a stal sa lepším človekom, si pripravili dievčatá. Úžasný výkon podala Sandra Žigová, ktorá vystupovala v úlohe opilca.

Janka Š.

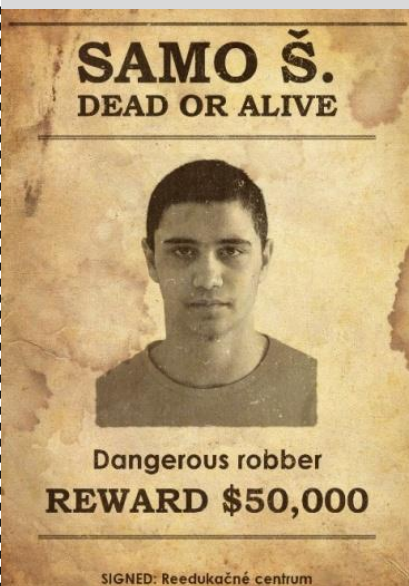

Niečo o mne

Mám 13 rokov, bývam v Prešove. Než som prišiel do RC, tak som kradol, vlámal som sa do cudzieho bytu, kradol som aj v škole, jedálni a tak ďalej, neučil som sa, ležal som na školskej lavici a spal som. V podstate som dobrý vo futbale, vybíjanej, vo florbale, viem sa korčuľovať a držať hokejku. Najväčší problém je ten, že som kradol. Nepáči sa mi na druhých to, že ma provokujú. V reedukačke sa mi páči športová, mám rád futbal a nemám rád jedného staršieho chlapca z trojky. V škole ma baví telesná, výtvarná, slovenčina, matematika a informatika. V tomto školskom roku ani raz neujdem, lebo viem, aký z toho budem mať veľký malér. Ani nebudem mať mimoriadku.

Volám sa Silvia Makulová, mám 12 rokov. Nechcela som prísť na Bankov, ale som nechodila do školy a nepočúvala som svoju mamu. Niekedy sa tu cítim dobre, inokedy zle. Mám výhodu, že je tu aj moja sestra Klaudia. Sme spolu na izbe. Mám tu kamarátky, najradšej mám Moniku. Zatiaľ som tu veľmi spokojná, v škole sa mi darí. Doma som sa hrala s bábikami, chodila som von so sestrami, skúšali sme fajčiť. Chcela by som sa zlepšiť v škole v matematike. Budem sa snažiť dobre sa správať, aby som mohla ísť s Klaudiou domov na Vianoce.

Som z Prešova, zo sídliska Sekčov. Mám 15 rokov, narodil som sa v Bratislave – Novom meste. Medzi moje záľuby patrí basketbal, počúvanie hudby a kreslenie grafitov. Mojimi obľúbenými farbami sú čierna, biela, modrá ... Môj prvý dojem z Bankova je pozitívny. Sú tu dosť

Mám 15 rokov. Rád hrám nohejbal a futbal, rád pracujem, cvičím a chodím von s kamarátmi hrať tenis. V čom som dobrý? Pomáham rodine, doma som pomáhal starším ľuďom na záhrade. Doma som aj škaredo rozprával.

v pohode vychoši a učítelia. Myslím si, že to tu zvládnem. ☺

Bankovácka liga

Nohejbalová liga – súťaž jednotlivcov

Súťažou jednotlivcov v nohejbale sme zahájili Bankovácku ligu 2019-2020 (už 5. ročník). Celú súťaž mal „pod palcom“ pán Dandár. Do súťaže sa prihlásilo 12 žiakov: Monika, Vanesa, Kevin, Aleš, Igor, Jano B., Rado, Juraj, Martin F., Emil a favorizovaní Karol S., Martin Š. Jano B. asi po treťom prehratom zápase odstúpil s tým, že pokiaľ nehraje o prvé tri miesta, nemá to význam (dievčatá nemali šancu umiestniť sa v prvej desiatke, brali prehru za prehru, napriek tomu vydržali až do konca ... ktovie prečo?). Každý účastník počas 6 hodín trvania turnaja odohral 10 zápasov, neodradilo ich ani horúce slnko a únava. Decká boli disciplinované, rešpektovali rozhodcov,

nehádali sa ... na jednotku. Veľké poďakovanie patrí Igorovi Č., pretože pomáhal pánovi Dandárovi.

Na základe rozhovoru s pánom Miškom a z príspevku Moniky Giňovej spracovala Janka Š.

Futbalová liga – jesenné kolo

FC Barcelona (alias dvojka) a ďalšie tímy sa zúčastnili futbalového turnaja. Mali sme prvý zápas s jednotkou. Myslíte, kto vyhral? No predsa my. Potom nasledoval veľmi dramatický zápas trojky proti šestke. Keď si myslíte, že trojka je neporaziteľná, mýlite sa – vyhrala šestka. Je však na mieste pochváliť a vyzdvihnúť snaženie Igora, Rada, Martina Šidelku a Karola Siváka. Veľmi pekný zápas bol medzi šestkou a dvojkou, ktorý sme samozrejme prehrali, lebo nám vôbec nepomáhal Sebastián (no, no, no, ty, ty, ty!!!). Veľmi sa snažili dievčatá, aj chalani z päťky – Kevin, Ľuboš a dobrý brankár Vlodo. V ten deň si v podstate dali záležať na dobrých výkonoch a správaní všetci. Dali do zápasov všetko, čo mohli. Musím všetkých pochváliť. Na turnaji nám bolo dobre, síce trochu zima, ale prežili sme to. Celé to spískal (aj odpískal) pán Janko Tomčovčík. Ďakujeme za všetko.

Martin Billý

OKTÓBER
20
2019

NOVEMBER
17
2019

Nohejbalová liga – súťaž dvojíc

Do súťaže sa prihlásilo 11 dvojíc hráčov. Záujmom o súťaž prekvapili chalani z dvojky – prihlásili sa až 3 dvojice, z ktorých sa jedna dostala až do finálovej skupiny. Súťaž prebiehala v dvoch základných skupinách systémom hry každý s každým. Do finále postúpili tri najúspešnejšie dvojice z oboch skupín a pokračovali ďalšími zápasmi. O napätie sa postarali Igor Červeňák s Radom Kalejom, ktorí takmer „dali dole“ favorizovaného Martina Šidelku s Emilom Kukuricom. O športový zážitok sa postaral vzrastom snáď najmenší obyvateľ Bankova – Mário Giňa, ktorý s neuveriteľnou rýchlosťou pobehoval po ihrisku, s úplnou ľahkosťou spracovával lopty a usmerňoval hru svojho partnera, Patrika Polhoša. Pán Dandár však za osobnosť turnaja nevyhlásil Mária, ale práve jeho partnera Patrika, ktorý trpezlivo znášal Máriaove „komandovanie“. Celá súťaž prebehla v príjemnej športovej atmosfére, súťažiaci rešpektovali verdikty rozhodcov (pán Dandár a pán Tomčovčík), ktorí rovnako ako žiaci podali vynikajúci výkon – spolu odpískali takmer 40 zápasov.

Janka Š.

Finálová žesťka (Vanesa a Karol Sivák iba v roli poradcov Martina Šidelku, ktorý sa poker naučil hrať priamo na turnaji)

Reprezentujeme a seba prezentujeme

RC CUP Tornaľa 2019

Bolo to vo štvrtok a piatok 19. a 20.-teho septembra, keď sme sa vydali navštíviť Tornaľu. Pozvali nás na 10. ročník futbalového turnaja RC CUP a 8. ročník Memoriálu Ivety Baloghovej. Bolo nás 8, šiesti chlapci, všetci učňovkári – Karol, Emil, Rado, Juraj a dvaja Martinovia a dvaja dospelí – pán Miško a pán Jožko. Cestovali sme vlakom priamo do Tornaľa. Tam nás na stanici vyzdvihli domáci a odviezli do autokempingu, kde sme boli ubytovaní spolu s inými družstvami – Sološnica, Veľké Leváre, Šahy, z Čiech tam bolo

Hostinné a z Maďarska Kiskoros. Večer sme sa najedli – guláš, a potom bolo rozlosovanie. Turnaj sa hral až na druhý deň priamo v RC Tornaľa. Stretli sme tam plno našich bývalých chlapcov. Bolo ich toľko, až som mal pocit, že v Tornaľi hádam ani iní chlapci už nie sú. Aj chlapci tam postretávali svojich kamarátov, ktorí prišli z iných výprav. Turnaj nám pomohol, aj keď sme neboli veľmi úspešní, najmä v tom, že sme získali

kopu skúseností a chlapci, ktorí nikdy predtým neboli na podobnej akcii aspoň zistili, aké to je. Trocha sme sa obávali, keďže sme neboli v super zostave, ani sme neboli nijako zvlášť zohratí, že nám to nevyjde a odídeme s hanbou, no zahrali sme celkom dobre. S Veľkými Levármi sme uhrali remízu 1:1, s domácou Tornaľou sme síce prehrali 1:2, no boli sme jediní, kto im strelil gól. Posledný zápas v skupine sme vyhrali nad Kiskorosom 4:0 a nepostúpili sme zo skupiny len o skóre. Takže sme hrali o piate a šieste miesto a ten zápas nám už nevyšiel. Nevadí, získali sme skúsenosti, celkom sme sa ako družstvo zohrali a čo sa týka správania, vôbec sme si neurobili hanbu. Už teraz sa tešíme na Športové hry v Sološnici, no nie na cestu, lebo ísť plným vlakom cez celú republiku nie je nič lákavé.

Jožko Klasovský

Príprava na florbalový turnaj

Aj chlapci na Bankove už trénujú florbal a to vďaka pánovi Ivanovi. Naša príprava je hlavne kvôli florbalovému turnaju, ktorého sa chceme všetci z tretej skupiny zúčastniť. Prípravu na turnaj nemáme len v našom RC, ale aj mimo zariadenia. Dňa 29.09.2019 nás pán Ivan zobral na tréning do veľkej telocvične inej školy v meste. Tieto tréningy sú pre nás dosť náročné, pretože sa tu učíme veľa nových vecí. Pán Ivan nás naučil základné pravidlá florbalu a rôzne triky, ktoré sa nám pri zápasoch zídu. Tento šport nám zatiaľ ide a celkom nás aj baví. Základnú zostavu tvoria chalani z tretej skupiny, brankárom je Jožko, ktorý sa veľmi snaží a dosť toho aj vychytá. Veľmi sa

tešíme na turnajové zápasy, chceli by sme tam zabojsť o prvé miesto. Ja dúfam, že sa nám to splní, ale ešte neviem, aké silné budú iné školy.

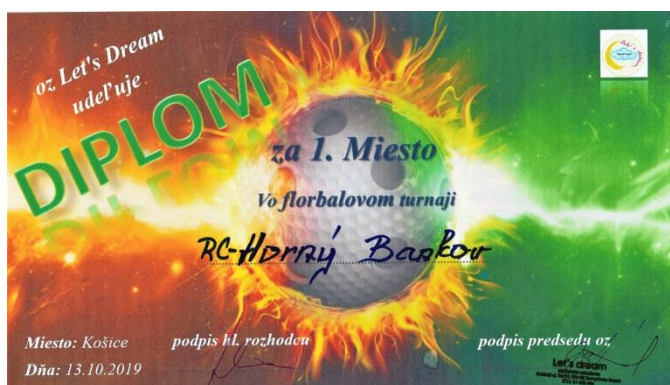
Ján Berky

Florbalový turnaj

Dňa 13.10.2019 sme boli s pánom Ivanom na florbalovom turnaji v meste. Zúčastnila sa ho celá tretia výchovná skupina, čiže Igor Č., Aleš H., Rado K., Jožko M., ja a René M. z druhej výchovnej skupiny. Ráno už o 8:30 sme odchádzali z Bankova. Keď sme prišli do telocvične Nad Jazerom, akurát otvárali šatne, tak sme sa hneď aj prezliekli. Náš prvý zápas bol proti ZŠ Prešov 2, ktorý sme prehrávali 1:4, no asi päť minút pred koncom sme celý zápas otočili a vyrovnali na 4:4 a napokon sme ho vyhrali 5:4. Všetci chlapci hrali výborne. Na turnaji bolo päť družstiev a s každým jedným sme nakoniec vyhrali. Najviac gólov sa nám podarili dať proti ZŠ Prešov 1, ktorým sme inkasovali až 18 gólov – to bol úplný rekord a góly len tak lietali. Atmosféra počas celého turnaja bola dobrá. Po všetkých zápasoch si každá škola nastúpila do radu a čakali sme na celkové vyhodnotenie. Aj napriek tomu, že zápasy boli náročné, my sme to zvládali a nakoniec sme skončili na **1. mieste**. Chceli by sme sa poďakovať pánovi Ivanovi, ktorý to celé vymyslel a skvele nás na turnaj pripravil.

Ján Berky

Mini športové hry – Mlynky – Biele Vody

Mesiac úcty k starším – vystúpenie žiakov v DSS

Všetko sa to začalo vtedy, keď ma pán riaditeľ oslovil, či by sme mohli urobiť nejaký program pre starých ľudí v DSS Ťahanovské riadky 91. Súhlasila som, i keď som ešte nemala predstavu, ako bude program vyzeráť a kto bude ochotný vystupovať. S malou dušičkou som sa opýtala žiakov 7. ročníka, kde sa mi hneď piati prihlásili, že by radi niečo nacvičili. Ďalšou mojhou zastávkou bola trieda 8. – 9. ročníka (Vanesa, Evelína, Jano, René, Josef, Rado, Igor), kde jednohlasne

všetci súhlasili. Bola som prekvapená, že všetci žiaci bez zaváhania prijali výzvu. Keďže v októbri mali program na celoústavnej komunite žiaci 8. – 9. ročníka, spolu s pánom Budziňákom sme sa dohodli, že to spojíme a jeden program predstavíme na dvoch miestach.

Začali prípravy. Pán Budziňák a moja maličkosť sme zostavili program vystúpenia, v ktorom Vanesa mala prečítať príhovor, celá trieda by zahrála scénu a nakoniec by Evelína zahrála na harmonike ľudové piesne. Začali sme skúšať, ja som si zobrala na starosť scénu a pán Budziňák hru na harmonike. Musím vyzdvihnúť nasadenie všetkých, pretože už na tretí deň vedeli svoje texty, čo nám veľmi uľahčilo každodenné skúšanie. Niekedy nám to išlo lepšie, niekedy horšie (vždy záležalo na tom, ako sa „ochotníci“ vyspali ☺). Najskôr sme skúšali len v triede, neskôr sme triedu vymenili za priestory jedálne. Potrebovali sme riešiť aj kostýmy. Vďaka patrí vychovávateľkám z 1. výchovnej skupiny, ktoré nám poskytli kostýmy čertov. Ostatné sme si svojpomocne zhotovili.

Posledný týždeň pred vystúpením prišiel do triedy nový žiak, Samuel. Po rozhovore s pánom riaditeľom sme sa rozhodli zapojiť ho do programu. Samo dostal úlohu prečítať príhovor. Tri dni pred začiatkom programu dvaja žiaci (Martin, Evelína) neuvážene opustili miesto pri vychovávateľovi. Samozrejme, z tohto nepremysleného činu plynuli sankcie, pre ktoré nemohli ďalej pokračovať v nacvičovaní programu. Musím povedať, že sme boli veľmi sklamaní, mali sme hlavu v smútku a ďalšie rozhodovanie bolo ťažké. Program sme chceli predviesť, nechceli sme sklamať nielen starých ľudí, ale hlavne ďalších účinkujúcich, ktorí sa zodpovedne pripravovali. Nakoniec padlo rozhodnutie, že na harmonike zahrá pán Budziňák,

bude doprevádzať spev žiakov a mne prischla rola babky ☺. Monika sa super rýchlo naučila text a mohla s nami vystupovať. Piatok bol deň, kedy sme to skúšali v novej zostave. Bola to zabáva, ale aj stres.

V pondelok sme odchádzali do mesta po druhej hodine. Počas prvých dvoch hodín sme si to ešte preskúšali, pripravili sme si kostýmy, rôzne pomôcky a nadesiatovali sme sa. O pól jedenástej sme už boli v DSS. Privítala nás pani z Mestského úradu Košice – Sever. Kým sme sa prezliekli, zatiaľ opatrovatelky doniesli všetkých starých ľudí, ktorí boli ako-tak chodiaci. Celý program bol situovaný do jednej malej izbičky. Bolo to zvláštne a pre nás veľká výzva, pretože v takom malom priestore sme neskúšali. Najskôr som prítomných oboznámila, kto sme a odkiaľ prichádzame. Potom Samo predniesol príhovor. Bol prvý, takže určite mal trému, ale zvládol to výborne. Počas príhovoru očami komunikoval so všetkými ľuďmi. Po príhovore nasledovala scéna, v ktorej všetci žiaci boli perfektní. Každý jeden z nich si svoj text pamätal, nepomyšľal sa. Starkí počúvali, sledovali celé dianie, miestami sa zasmiali a na záver nám zatlieskali. Posledným vystúpením bol spev s harmonikou. Túto časť som si najviac užívala, pretože som bola v pozícii diváka. Bol na nich krásny pohľad. Osem spievajúcich žiakov, ktorým sa v očiach zračila láska, úcta, neha, ale aj smútok z toho, že vidia starkých na lôžku a jeden učiteľ, ktorý ich na harmonike doprevádzal. Očami ich povzbudzoval a úsmevom im dodával odvalu. Každý jeden žiak spieval zo srdca, čo

strhlo aj starkých a zaspievali si spoločne s nimi. Na záver sme zožali veľký potlesk a veľké poďakovanie.

Na začiatku, keď sme sa obliekali, na tvárach starkých sme videli trápenie a smútok. Ale po predstavení sa každý z nich usmieval. To bol krásny pocit. Pani z mestského úradu žiakov poprosila, či by nemohli ísť zahrať a zaspievať aj dvom starkým, ktorí sú ležiaci. Všetci žiaci s úsmevom povedali: „Samozrejme, ideme.“ Pán Budziňák nestihol zobrať harmoniku do ruky a všetci už boli pri nich. Spoločne ich potešili pesničkami, do ktorých opäť dali celé svoje srdce.

Pri prezliekaní nás pani ošetrovatelka poprosila, či by sme nemohli prísť aj na Vianoce. Opäť zaznelo jednoznačné: „Samozrejme.“ Tiež nám povedala, že toto je ich najkrajší zážitok za posledné obdobie. Pre mňa osobne to bol veľmi silný moment. Človek nepremýšľa nad tým, že raz bude starý a bude vďačný za každé malé rozptýlenie. Ale, keď prídu situácie, ako bola táto, vtedy nám prebehne mysl'ou úplne všetko. Určite sa pýtate, či som mala slzy na krajíčku ... Áno, mala som. Nielen preto, že som videla smutných, nevládných starých ľudí, ale aj preto, že mladí ľudia, ktorých spoločnosť označila za „zlých“, dokážu vyčariť úsmev a priniesť kúsok tepla a svetla do srdc iným ľuďom.

Na konci každého textu sa zvyčajne ďakuje. Ani u mňa to nebude inak. Prvé poďakovanie určite patrí pánovi riaditeľovi, že nám umožnil ukázať „svetu“, čo dokážeme. Druhé poďakovanie patrí pánovi Budziňákovi, že som s ním mohla zdieľať úžasné okamžiky. Tretie poďakovanie patrí (aj keď nechceme) Maťovi, že som si mohla zahrať babku. Bola to pre mňa výzva a posunula som svoje hranice (aspoň viem, čo ešte dokážem). Posledné, najväčšie poďakovanie, patrí všetkých žiakom 8. a 9. ročník a tiež Monike. Ďakujem vám za krásne zážitky, za zodpovednosť, s ktorou ste k programu pristupovali a za nehu, lásku a porozumenie, ktoré ste pri stretnutí so starkými prejavili. Bola som úprimne dojatá.

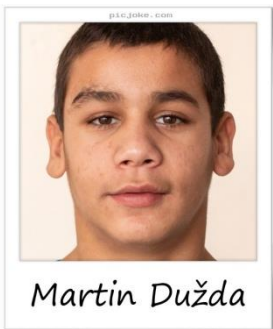
Katarína Butorová

Nášho vystúpenia v domove pre starých ľudí sme sa nemohli dočkať – na jednej strane sme mali všetci veľký stres a na druhej strane sme vedeli, že všetkým tým starým ľuďom urobíme obrovskú radosť. Všetci sme vystupovali naplno a s láskou, čo bolo to najdôležitejšie. Bolo fakt veľmi ťažké pozerať na tých starých, už aj bezvládných a chorých ľudí. Ale hneď, ako sme začali, všetko sa zmenilo – starkí boli úplne natešení. A my sme tú radosť prežívali spoločne s nimi. Bol to neopísateľný zážitok, na ktorý tak skoro nezabudneme. Mali sme z toho veľmi dobrý pocit. Po vystúpení nám všetci poďakovali a pani riaditeľka nás odmenila veľkou čokoládou a dezertom. Po vystúpení nás pani Butorová a pán Budziňák pozvali do cukrárne, kde sme si mohli vybrať koláčik podľa vlastnej chuti. To však nebolo všetko, pretože ďalšie prekvapenie nás čakalo na Bankove. Pani Butorová nám na celoústavnej komunite odovzdala Oscara za naše vystúpenie a herecké výkony. Ďakujeme pani Butorovej a pánovi Budziňákovi za príležitosť urobiť radosť tým, ktorým v živote najviac chýba. Bolo to skvelé!

Vanessa Pušková

Niečo o mne

Martin Dužda

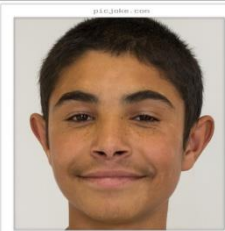
Mám 13 rokov, bývam na L9. Doma som chodil poza školu, bil som sa a fetoval s kamarátmi, robil som furt po svojom, nepočúval rodičov. Rád kreslím a učím sa v škole. Je pre mňa dôležité prestať fetovať. Mojim cieľom je chodiť na prázdniny. Trápim sa tým, že mi nevolá mama, chcel by som, aby ma navštívila.

Ľudia sa správajú dobre, najlepšie Monika a Vanesa. Nemám nijaké ciele.

Som Angelika Balogová, mám 15 rokov, som z Mirkoviec. Doma som záškoláči- la, utekala z domu, neskoro do noci som sa tülala a fajčila. Som dobrá v uprato- vaní, skôr samotárka, málo komunikujem. Tu sa mi páči všetko,

Mám 14 rokov, som z Mirkoviec. Na Bankove som mesiac. Prvé dni som sa bál, pripadalo mi to tu ako v base. Po 3-4 dňoch som si zvykol. Páči sa mi tu športová na ihrisku, páči sa mi každý deň, keď som v škole, lebo vo výchove sa nudím. Páči sa mi, že je tu aj moja sesternica. Vadí mi, že deti tu žalujú. Niekedy si aj poplačem, lebo mi nikto nevolá. Mojim cieľom je dobre sa správať a nenazývať iných slovom na písmeno „B“.

Dano Pohlodko

Volám sa Sebastián Lovaš, mám 13 rokov, som z Jovic. Doma mám frajerku. Doma som fetoval, nepočúval rodičov ... a teraz som tu. Chýbajú mi kamaráti z domu aj rodina. Aj moja frajerka. Bez nich sa mi ťažko žije. Je ľahké dostať sa do polepšovne, ale ťažké dostať sa odtiaľto domov. Pripadá mi to tu ako v base. Trápim sa, lebo každú chvíľu som niekde zavretý – na psychiatrii, teraz tu, potom pôjdem do basy a nakoniec aj do hrobu.

Dominik PEŠTA

Na Bankove sa cítim zle. Lútujem, čo som spravil mame, otcovi, že som ich sklamal, že som do školy nechodil, že som ich nepočúval. Nedobre som robil, že som fajčil. Už nechcem fajčiť, prestanem so všetkým zlým. Bankov mi pomohol uvedomiť si, čo by som nemal robiť, zlepšil som sa, viem, čo je to škola. Ani záškoláctvo v mojom druhom živote nespravím.

Z každého rožku trošku

Posledná noc na Bankove s našimi dievčatami

Keď priviezli Eriku F. a Máriu K. z úteku, hneď som sa k nim rozbehla. Veľmi mi chýbali. Rozprávali sme sa o prázdninách a o ich odchode do Zlatých Moraviec. Erika bola smutná, pretože sa jej tam vôbec nechcelo ísť, plakala, najradšej by zostala s nami na Bankove. Rozprávali sme sa dlho do noci a obe dievčatá nechali odkaz.

Erika F. : Pozdravujem p. Budziňáka, p. Dandára, p. Dášu, p. Helenku, p. Ivanku, p. Janku Š., p. Butorovú, p. Borova, p. Jožka, Karola a Emila. Všetkých som vás mala rada. Emil, mám ňa veľmi rada a navyše ňa budem mať vo svojom srdci.

Mária K. : Pozdravujem všetkých, ktorých vymenovala Erika a navyše Aleša.

Verím, že obe naše dievčatá si tam zvyknú a bude im tam aspoň tak dobre, ako im bolo na Bankove. Škoda, že som nemohla ísť s nimi. Budú mi chýbať. Držím im palce.

Monika Giňová

Sme pracovité

My, dievčatá z jednotky sme vytrhávali burinu pri fajčiarskej, chodníky. Snažili sme sa, aby to bolo čo najlepšie a najkrajšie. Rýľovali sme, aby sme mohli pestovať kvety. Hrabali sme lístie. Pri práci nás pani Ivanka fotila, aby sme ukázali skupinám, že aj napriek veľkému záujmu daktorých dievčat o chlapcov a zlému hodnoteniu, my nie sme také zlé, ako si všetci myslia. Sme pracovité a táto vlastnosť je pre každého človeka veľmi dôležitá. Pani Ivanka sa z nás tešila. Mali sme z toho aj my veľmi dobrý pocit, lebo sme urobili dobrý skutok.

Vanesa Pušková

Úprava školského pozemku

Počas pracovného vyučovania chodievame vonku na školský pozemok, kde sa s pánom Borovom snažíme, aby naša záhradka vyzerala pekne. Teraz na jeseň hrabeme lístie, zbierame gaštany, vytrhávame korene, aby sme záhradku pripravili na zimný spánok. Všetko, čo nájdeme v záhrade, dávame do kompostu, aby sme si urobili vlastnú hlinu. Zaujímavé je to, že ešte ani od jedného piataka som nepočula, že sa mu nechce pracovať, že je unavený alebo nebude pracovať. Myslím si, že veľké poďakovanie patrí pánovi Borovi, že nás učí ako sa máme starať o svoj pozemok a snaží sa o to, aby naša záhradka bola na jar krásna a úrodná. Tiež poďakovanie patrí pánovi Kišidayovi, pretože nás povzbudzuje a občas nám aj pomáha.

Monika Giňová

Zamyslenie

Od začiatku letných prázdnin to bolo pre mňa hrozne ťažké, lebo všetci odchádzali domov k svojej rodine. Po čase sa to všetko zmenilo. Dni ubiehali, akoby vodopád padal do jazera a šli sme na tábor do Mlyniak. Tam to bolo fajn, aj keď mi chýbala rodina a moje srdce vláčilo so sebou každým krokom kameň zármutku. Jedno ráno som však vstala vysmiata a šťastná a nevedela som, čo to je, čo to znamená, ale cítila som, že som sa so všetkým zmierila, pevne postavila na nohy, dala hlavu hore a vykročila vpred.

Povedala som si: „Dost' toho všetkého, nemôžeš toľko plakať a trápiť sa!“ Začala som sa usmievať a hlavne otvorila som oči pohľadom na môj svet. Spoznala som sa s novými chalanmi a začali sme sa baviť. Písali mi, no po čase sa pre mňa začali hádať. Povedali, že mám si vybrať medzi nimi. V tej chvíli mi volal Robo ... neverila som tomu, ale keď sa ozval do telefónu, tak som si povedala: „Nikdy nikoho nechcem a nikoho si nevyberám.“ Dala som sa dokopy s Tomášom a bolo to s ním fajn ... bol milý, pomáhal mi a hlavne vždy bol pri mne (no na to som mala veľmi veľké nervy).

ALE ... začali sme sa hádať, lebo bavila som sa s chalanmi a jemu sa to nepáčilo - žiarlil. Prestali sme sa zhovárať, písať ... Začali sme sa nenávidieť, ale ja som ho mala rada napriek tomu, že mi nadával a robil mi nervy. Snažila som sa k nemu neozývať a nevíšiat' si ho. Nevieam, čo to do mňa vchádzalo, ale asi aj ja som ho už prestávala mať rada. Zase som sa vrátila tam, kde som bola. Zasa som mala zlé hodnotenie. Bolo mi všetko jedno, lebo neprišla po mňa sestra na prázdniny. Potom, keď sme sa vrátili do Bankova, tak šla som na útek. Stretla som sa so sestrou, písala som si s bratom a veľmi som chcela vidieť brata, ale bol v Hrani, tak som ho nevidela. Až keď ma policajti chytili, tak on sa vrátil naspäť do decáku ...

Chýba mi rodina. Mám ich všetkých hlboko v mojom zlomenom srdiečku a nevymením ich ani za žiadny peniaz. Keby mi Boh povedal, že si mám vybrať, kto by mal umrieť z mojej rodiny a trpieť, tak by som vybrala seba. Áno, vy si myslíte, že to sú len slová. Ale ja teraz píšem to, čo mi vraví srdce.

Bankováci, buďte radi všetci tí, ktorí nemáte ústavku. Ja ju mám a preto je zmena v mojom živote v nedohľadne. Snažím sa byť aspoň kus lepšou, ale nedarí sa mi. Verím však, že ten, čo je hore, bude ku mne milosrdný. A neutekajte - je to najväčšia blbosť, ktorú môžete spraviť. Hneď vás chytia ...

Sandra Žigová

Erika Botošová od Filakova prežila na Bankove podľa jej slov nezabudnuteľný rok. Asi neklamala, lebo po odchode domov „nastálo“ nás prišla 19. októbra navštíviť.

Moj ocko ♥

Dobry den Pán Zambú boji papa " Ho'ka' suandy. Ako sa máte Pán ? ja som sa s vami ami mesliha volúciť a to mi bolo veľmi ľúto. Veľmi mi chybate Pán a musím sa púžiťmat že majiac zo všetkých vychovavateľov. Pán aj keď som vás stáknala mmoho kvôť skíte som sa snažila byť ta dobrá a možná ma ale vedamiko som si že som vobila chyby a líhala som volúť kvôť ale postavila som sa na maby.

Pomohli ste mi veľa kvôť, naučili ste mmmoho užasmych veci.

Mne je veľmi ľúto že nemate deti Pán boli by ste užasmy' oke.

Mám vás veľmi rada ako svojho oca obľúbila som si vás veľmi.

Chcela by som teraz byť púväs na skupime yste scandomy'.

Máte dobre 'srdiečko a dutám že vás chýpaci počínajú'. Keby som mohla voľila by som sa na Bambov. Tam meje až ke dobre 'hrozny' ústav.

Veľmi som úctovná že som tu musela púšť. Pán obkujem vám že všetka čo ste ma naučili a že každú jednú poznovu či pú špate, alebo na skupime naučili ste ma pekne siť a to ste ami vysám meredeli.

V decembu kanción Pán mala som súd ale meviem est či ma pustia ma jesenne'. Pán len sa mi dúžte obkajte na seba pozovu. A hroune to vidužte stými meurami. Že mamor už vyhodíeam volobiam. Prádechniny boli supeu najlepšíe zo všetkých len som nedývala u mami ale u ovej sestry. Uj ste mudi ake prádechniny Pán? Keed som púšte ma čas na Bambov sama že seba som bola puctropema' ale potom mám ž mamitor plepa a zabuall sme kdeje vchodista dvee bambov'.

Stáva sa. Učím sa tu že sičku teda to mami teda 'škola ako' chcem.

V decembu vás púdem pozúet ma bambov. Pán ami meviem čo mám vobit keď budem mať 18 kajím sa ako dopedmem.

Chcela by som od vás vodu. Ale keď som mala púšť tým problémami tak teraz to je už oveľa lepšíe a to som rada.

Ale mebudem mať dokamcemu študnu' škola meviem ako to bude či budem musiet ist' domna do školy. Ako sa má Páni Dašta tiež mi veľmi chýba pozduvte ju. No mič Pán budem pomali kancit dúžte sa pozduvajte učiteľov, vychovavateľov, deti. Mám vás rada ako svojho oca obľúbila som si Pán a odpríte mi púšim. S pozduvom Tomka'.

Tomka Švajková

*A do nového roka
nám všetkým prajem zdravie,
veľa síl a chuti pracovať na tom,
čo je v nás dobré
a odvahu popasovať sa s tým, čo nás ťaží.*

Janka Š.

